Maandag 18 Februari 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4739

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Juichende duizenden halen de PHTAG in.

Duizenden en duizenden stonden voor de tweede maal op één dag opgesteld om een evenement te zien. Des morgens hadden zij naar de Schipbrug in haar doodsnood geschouwd, des middags zagen zij Viruly's trotse KLM-vogel in zijn glorie. Er waren meer dan duizend auto's op Hato, zodat er zeker een ongeveer vijfduizend mensen waren, die de oude hal vulden waar in 1934 de Snip gestald was, toen die de eerste vlucht van Amsterdam naar Willemstad had volbracht. De tweede piloot van die eerste Snipvlucht, Van Balkom, was mede aanwezig in de hal. Buiten zat men op neergezette stoelen, in de omtrek stonden padvinders en padvinsters, clubs en in diepe rijen schaarden zich vervolgens de mensen aaneen om te juichen, toen Het Vliegtuig plotseling langzaam en statig boven aller hoofden verscheen. Het ging voorbij, vloog rond en wierp het landingsgestel — met een neuswiel — uit. Van te voren waren wij al op de hoogte gehouden door een omroeper, die vertelde hoe het Vliegtuig boven Oostpunt was, boven de Isla cirkelde. Aan een andere microfoon stond Eugène Winters een gramafoonverslag te geven, dat Woensdag medegaat met het vliegtuig om in Europees Nederland gedraaid te worden.

Daar stond dan Het Vliegtuig, een luchtkasteel. Een apart hiertoe gemaakte trap maakte het de enigszins verbouwereerde mensen mogelijk af te dalen uit den hoge. Het moet een vreemde gewaarwording zijn als men als reiziger ergens aankomt en duizenden [illegible] te juichen. De eerste reiziger die uit Het Vliegtuig stapte liep regelrecht op Fotograaf Fischer af: Hallo Fischer. Ze schudden elkander de hand; Fischer kende den man niet......

Muziek en gejuich begeleidde de nederdaling van de bemanning met een wuivenden Viruly aan het hoofd. Leo Bouman, hoofdvertegenwoordiger van de KLM, groette; Ir. Jan Groote groette namens den Gouverneur; Ir. Jan Moorduyn heette welkom namens de maatschappij die deze retourtjes mogelijk maakt. Foto's werden gemaakt, glazen geledigd. Viruly geïnterviewd. Hij zeide blijde te zijn voor de eerste maal op Curaçao te komen. Reeds de tweede dag hadden wij contact met de Landsradiodienst. Wij zijn nu wat moede, want — he Roller, (die ertussen schoot) jij bent ook niet magerder geworden — vannacht zijn wij al van Natal vertrokken. In Paramaribo was de ontvangst allerhartelijkst. Er was een extratrein met tien wagens uit de stad gekomen naar Zanderij; de trein was tweemaal uitverkocht. Gouverneur Johannes C. Brons hield een toespraak om ons welkom te heten. Het was een waar familiefeest in Suriname. Ik en wij allemaal trouwens bewaren de warmste herinneringen aan dat land."

— Toen rechtstreeks naar Curaçao?

„Ja, maar boven Bonaire zijn wij wezen cirkelen om de groeten te brengen. Daarna langzaam aan, want anders waren wij te vroeg binnengekomen en dat zou alles in de war hebben gestuurd."

Een padvindster sprak namens de jeugd van Curaçao de volgende hartelijke woorden uit:

„De jeugd van Curaçao heet u hartelijk welkom. We zullen dit moment nooit vergeten. De toekomst is aan u en aan ons, zo zijn we samen verbonden.

De vliegwereld helpt ons gauwer en nauwer in contact te komen met de jeugd in het Moederland en andere landen om tezamen te trachten de wereldvrede te vinden.

Een hoera voor de D.C. 4."

Een Kabouter bood hierna bloemen aan. Een speciale correspondent van El Universal, Caracas, college Garcia Miguel Angel, was overgekomen en vertrekt vandaag met de reportage, omdat deze nieuwe verbinding tussen Noord-West Europa en Zuid-Amerika van enorm belang geacht wordt in Venezuela.

Viruly stapte hierop voor de microphoon om een verslag voor de gramafoon te geven. Hij verhaalde over de tocht, zoals die hier al verslagen is, alles even levendig en spontaan zoals deze schrijver-vlieger dat alleen blijkt te kennen. Een ogenblik later hield hij een tweede rede voor de Hato-microfoon. Nog een ogenblik later schreef hij op een douanebank een laatste regel aan een perstelegram, waarin hij in vijf honderd woorden zijn avontuur in Het Parool zal zetten. Inmiddels had Sjon Fèchi Moron een meegebracht pakje ontbolsterd. Het bleek een nieuwe Philips te zijn, die de directie zonder dat de heer Moron er iets van wist bij wijze van compliment had meegestuurd. Het staat vandaag te kijk in de uitstalkasten van Palais Royal.

De reis uit Natal is goed verlopen. Om half een na middernacht kreeg de Landsradiodienst alhier wederom verbinding. Het Vliegtuig vloog toen door een regenbui. Het Vliegtuig had nog steeds geen radioverbinding met Paramaribo. Het Vliegtuig stopte toen en begon vele andere stations op te roepen. Om 3.15 uur vannacht meldde men zich weer aan Curaçao en vroeg om te trachten Paramaribo te waarschuwen op de internationale roepgolf teneinde naar de PHTAG te luisteren op de frequentie van 8533 kcs. Paramaribo was immers het volgende station van aankomst.

Op Curaçao had men een stoornis, toen om 6 uur 's morgens het Britse stoomschip Sambre bij een verkeerde manoeuvre de ankers uitwierp en de telefoonkabels geraakt werden. Dat werd evenwel spoedig verholpen en toen werd uit Paramaribo vernomen dat men er om 8.10 Curaçaose Tijd veilig geland was. Om 10.28 Curaçaose Tijd vertrok men uit Paramaribo, waarna men in ononderbroken radioverbinding met het grondstations op Hato bleef.

De ontvangst op Hato was uitbundig. Zelfs schoot toen de verbaasde Viruly de trap afdaalde de Heer Romijn op hem af om hem stevig te zoenen. Later vertelde de Heer Romijn ons, dat hij Viruly wilde zoenen om de band tussen Nederland en Curaçao te symboliseren. Viruly bleef monter en vlot als steeds.

De posterijen begonnen meteen om de 33.8 kg. maal die medegekomen was te ledigen. Naar schatting zijn er een 4000 brieven meegekomen, die in het stadsdistrict alle nog gisteravond zijn bezorgd.

Een aardig moment was het toen de PHTAG tezamen met de oude Snip een toertje maakte over het terrein, waarna de beide vliegtuigen naast elkaar opgesteld werden om vereeuwigd te worden op de gevoelige plaat.

Landverkeer in de Hoofdstad voor maanden gestremd.

De Schipbrug naar Parera.

Gaat men thans het vraagstuk oplossen

„Ik denk niet meer in weken, maar in maanden", zeide Ir. Joannes F. Groote, toen wij hem aantroffen bij de aangevaren brug. De directeur van Openbare Werken, die tezamen met den bouwer der brug Ir. Gé Schoorl en den Heer J. N. H. Butot doende waren de zaken op te nemen en te bespreken, zagen kennelijk in, dat de Schipbrug, zoals zij gistermorgen door de Cabo de Hornos was aangevaren ,in een meer dan deerniswekkende toestand verkeerde.

Om omstreeks half negen voer de boot, die 12.596 ton meet, de haven binnen. De stroom, die des morgens vroeg al bijna een ramp veroorzaakt had, toen een tankschip binnenvoer, was nu zo kwaad, dat het schip uit het roer sloeg. Wat nu precies de oorzaak is geweest, schijnt nog niet te zijn opgehelderd. Loods de Wind was aan boord en staat bekend als een der kundigste loodsen van Curaçao. Bevel tot uitwerpen der ankers was gegeven en het schijnt ook te zijn overgebracht en zelfs uitgevoerd. Hoe het ook zij — het onderzoek is nog gaande — op een gegeven moment voer de Cabo de Hornos met geweld linksuit, schoor ettelijke uitstekende pontons van de brug af, sloeg door het hekwerk en voer nog een paar meter het wegdek door, dat als door een mes uiteengereten werd.

Twee brugwachters die in in het huisje waren waar de brug bediend wordt, zagen de Cabo met geraas en geweld op hun schulp aankomen en sprongen te water. De politie-agenten renden de post uit en de trap af. Gelukkig kon de Cabo zo ver niet komen, want zij geraakte vast op de rotsbodem. Daar zat ze dan. De passagiers, waarvan er ettelijke nog aan het ontbijt waren, renden naar de dekken van schrik. De druipende brugwachters zochten een heenkomen. Keurig en voorkomend regelde de politie aan beide kanten alles. In minder dan geen tijd stond het zwart van de mensen en dat bleef zo tot na twaalven.

Zoals gezegd was Ir. Groote al heel spoedig persoonlijk ter plaatse. Voor de paleisvensters zagen wij den Landvoogd de ramspoed in ogenschouw nemen, waarna de telgen vrijwel de gehele ochtend bleven toezien.

Bij een onderhoud, dat wij met de Heren Groote, Schoorl en Butot mochten hebben, bleek wel dat deze nog doende waren te overleggen. Men wilde de gehele brug, die aan de Otrabandazijde van het ijzer en beton werd losgescheurd, ettelijke meters verschoven werd en tenslotte finaal over het steigertje kwam te liggen waar de pont pleegt aan te komen „als het slecht weer is", naar Parera slepen om daar hersteld te worden. Ir. Groote verklaarde dat hij verschillende pontons voor reserve steeds gereed houdt, maar natuurlijk niet in zulk een mate als thans opeens nodig is.

Ook verder bleek de Directeur van Openbare Werken een weliswaar ernstige, maar toch optimistische kijk op de zaak te hebben. „Schrijf gerust dat alles in het werk gesteld zal worden om het ongeluk zo spoedig mogelijk te verhelpen".

Intussen zag het er des morgens niet naar uit, dat de Cabo spoedig los zou komen. Twee sleepboten rukten en trokken, maar er was geen beweging in te krijgen. Kabels werden van de Cabo naar de Handelskade gespannen. De pontjes, welker bemanning lof verdient voor de vlotheid, waarmede zij optrad, voeren van de eigenlijke Punda of Punt tegenover het gebouw van Financiën, naar de KNSM-werf.

Op de CPIM begon men intussen krap te zitten en enkele dingen moesten al worden stop gezet, omdat de tankschepen niet in of uit konden varen en het juist het moment was dat zulks moest gebeuren. Daar het aanvankelijk scheen dat er voorlopig geen schot in de Cabo was te krijgen. was men in Emmastad somber gestemd. 38 Tankschepen per dag zou wat betekenen.

„Nu gaat het gebeuren. Nog enkele ogenblikken en dan schiet de Cabo los", riep Ir. Groote opeens. Inderdaad was men gereed gekomen met het overpompen van de tanks op het schip, zodat de achtersteven omlaag en de op de grond en in de brug vastzittende voorsteven omhoog ging.

Met een geweldige klap schoot de ankerketting donderend omneer.

„Ze is los, daar gaat-ie", sprong Ir. Schoorl overeind. Het geweld waarmede de ankerketting op de brug was terecht gekomen had de ravage wat groter gemaakt, maar onder het gejuich der duizenden — Openbare Werken heeft nog nimmer zulk een belangstelling ondervonden — dreef het reusachtige schip zielig en min of meer onbeheerst af. Spoedig rukten de sleepboten weer aan de kabels, de touwen spanden en men was het schip weer meester.

De passagiers, die al die uren aan dek hadden moeten blijven, zagen het einde van de ellende, die voor het Curaçaose publiek nog maanden zou voortduren. Het was opvallend zo weinig Statenleden zich bij de ramp vertoonden; feitelijk hebben wij er maar een of twee een ogenblikie gezien. Schaamden zij zich dat zij enige tijd geleden het onmogelijk gemaakt hadden een deskundige uit te laten komen teneinde het brug- of tunnelvraagstuk ter plaatse te bestuderen? Ook van de Uitverkorenen, die straks het nieuwe college zullen moeten vormen, zagen wij maar weinigen. „Hoop doet leven" is voor ons geen geldig spreekwoord meer.

Intussen lijkt ons thans het moment aangebroken om te zien wat wij doen. Er moet wat gebeuren. Dit is nu al de tweede maal in korte tijd dat de brug buiten dienst gaat. Wij hopen dan ook, dat Ir. Groote thans het initiatief zal nemen om klaarheid te brengen. Hoe dan ook.

Er bestaan verschillende oplossingen. Elk heeft voor en tegen. Bij elke oplossing sta voorop, dat er in de eerste plaats met de voetgangers moet worden gerekend.

Er zijn weliswaar vele auto's, maar het voetverkeer op de brug is duizenden malen groter (per auto tegen één voetganger). Daar er moeilijk parkeerrruimte te vinden is in de stad zetten velen hun auto op het Wilhelmina- of Brionplein en doen dan verder alles te voet af. Men gaat te voet van zijn op het Brionplein geparkeerde auto naar de Punda, omdat men niet zeker is daar parkeerruimte te vinden. Wie in de Punda klaar is laat vaak zijn auto daar staan om in de Bredestraat ter Overzijde boodschappen te doen. Op de spitsuren zijn er ettelijke tientallen auto's die aan beide kanten staan. Daarentegen hebben de voetgangers het voordeel dat zij een kans hebben met de veerpont — en die kans is practisch 99% — terwijl de autorijders zo vast in de file komen dat zij niet weg kunnen. De moeilijkheid is dus voor auto's en voetgangers even groot, maar doet zich bij de voetgangers in groter aantal voor. Op de spitsuren — begin en einde van de bioscoop — zijn het voetgangers en geen auto's die de moeilijkheden hebben. De ervaring bij de vorige maal, toen de brug buiten werking was, heeft geleerd, dat het des avonds vrijwel een onmogelijkheid wordt om op een beschaafde manier over de St. Anna-baai te komen. Bovendien gebeurt het dat men drie tot vijf bootjes moet laten passeren. Hiermede willen wij de rampzalige toestand voor de auto's niet verkleinen. Integendeel, wat voor de voetgangers geldt, geldt in heviger mate voor de auto's, omdat die helemaal vast komen te zitten.

Er moet dus wat gebeuren.

Een brug tussen de heuvels? Voor het scheepvaartverkeer zou zij ideaal zijn. De doorvaart krijgt een hoogte van 45 meter. Alles kan erdoor. Voor auto's gaat het ook. D.w.z. als die buiten de stad zijn. Wie met zijn auto van het Brionplein naar de Handelskade moet zou via Mundo Nobo en Berg Altena moeten rijden (klimmen), een omrit die maar weinig verschilt van de Weg om het Schottegat. Voor voetgangers is deze brug geen oplossing, want zelfs al zou men met trappen de opritten kunnen vermijden, dan ligt zij toch nog te ver uit de buurt. En dan het zonnetje!

Mogelijk zouden grotere ponten — van 2 à 300 personen — op de spitsuren gebruikt kunnen worden, hetgeen ook een stap in de richting ware.

Een tunnel? Het plan Stuyvenberg krijgt nieuwe actualiteit, maar deskundigen die wij erover spraken, zijn pessimistisch. De tunnel zou een bocht krijgen en die zou veel te scherp worden. De minimumbocht die toegelaten zou kunnen worden, zou, uit het Waaigat komende, ongeveer bij de kathedraal uitkomen. Maar de weg moet bij West End belanden. Bovendien komen bij een tunnel de bedieningskosten, die een brug niet heeft. De boven bedoelde brug — die o.i. geen oplossing is van het probleem — zou ongeveer de helft van de kosten van een tunnel bedragen. De tunnel wordt op tien millioen geschat (door Stuyvenberg c.s. op vijf millioen; de Schipbrug van Ir. Schoorl, typerend en fraai in het stadsbeeld, heeft ƒ 500 tot 600.000 gekost). Voor auto's, voetgangers en schepen zou een tunnel, deskundig uitgevoerd wel te verstaan, de oplossing zijn. Practisch schijnt dit niet te verwerkelijken. „Omdat het zoveel grootser aanblik is voor de toeristen" een brug te bouwen (argument van „enkele Statenleden") is helemaal geen argument. Laat men dan liever een hotel bouwen of duizend andere dingen waar de toeristenindustrie om schreeuwt.

Een hefbrug? Men kent de hefbrug in Rotterdam. Met een hefbrug kan alles zo blijven als het is. Twee torens kunnen op de plaatsen waar thans de opritten voor de Schipbrug zijn worden gebouwd en het tusengelegen brugdek kan telkens worden opgeheven. Gevaar voor aanvaringen is uitgesloten, want men kan telkens wrden opgeheven. y EO de torens op de rotsoever bouwen. Kundige architecten kunnen dat wel zo doen, dat deze twee gevaarten niet ontsierend werken en tevens kan aan de hobby van „enkele Statenleden" worden voldaan om een grootse aanblik te krijgen. Bij deze oplossing blijft het vraagstuk voor het autoverkeer en de voegangers bestaan. Dat zou ongeveer op de wijze van thans moeten gebeuren: het wankopige wachten voor auto's op de wijze van thans moeten gebeuren: het wankpige wachten voor auto's en de voetgangers per veerpont. Een voordeel is echter dat zulk een hefbrug, die in Rotterdam uitnemend voldoet, in een minimum van tijd gesloten en geopend kan worden. Men kan dus vaker even sluiten om het landverkeer door te laten.

Wij hoorden nog een oplossing: bij Cas Chiquito een doorgang graven, zodat het zeeverkeer daar door kan. De stad zou dan meer een snelheid worden. Daar het Schottegat aan de kant van Welgelegen evenwel niet diep is, een of twee meter, is die niet te verwerkelijken.

Aan elke oplossing kleven moeilijkheden en bezwaren. Ons lijkt, als een tunnel om technische redenen en enorme kosten, niet mogelijk is, een hefbrug nog zo gek niet. Een brug ver weg bij Motetwerf en Scharloo lijkt s uitgesloten omdat zij alleen een oplossing is voor die auto's die buiten de stad zijn, d.w.z. verder van het stadcentrum dan Berg Altena en Mundo Nobo.

DE STAKINGSTOESTAND IN DE V.S.

Meer dan de helft van de 750.000 metaalbewerkers van de Verenigde Staten die bij het Congress of Industrial Organizations zijn aangesloten, zijn weer aan het werk nadat de grootste metaalfabrikanten met de bond tot overeenstemming kwamen over de te geven loonsverhoging. De fabrikanten kregen evenwel de verzekering van de regering, dat de metaalprijs zal worden verhoogd. Het is te verwachten, dat geleidelijk aan meer arbeiders naar het werk zullen terugkeren. De staking bij General Motors duurt voort, doch men voert onderhandelingen, die in vergevorderd stadium verkeren. Er worden ook spoedig ontwikkelingen verwacht in de staking in de electriciteitsbedrijven, welke reeds 34 dagen duurt en waarbij 175.000 arbeiders betrokken zijn (New York, (AP) 18.2).

Het Kardinalencollege aangevuld.

De huidige samenstelling beklemtoont de Sociale Leer.

Voor het eerst zetelt thans op de wijdlufte stoel van Willibrordus, Apostel van Nederland, een kardinaal der Heilige Roomse Kerk als hoofd van de Nederlandse kerkprovincie.

Zijne Eminentie de Jong is de eerste, ook al werd aan zijn voorganger op de stoel van Utrecht Guy van Avesnes reeds in 1312 de kardinaalshoed aangeboden. De veertiend'eeuwse aartsbisschop, wiens grafsteen men nog in de Domkerk van Utrecht kan vinden, weigerde de waardigheid van kardinaal te aanvaarden, omdat hij meende zich slechts aan zijn bisdom te kunnen wijden.

Willem van Enckevoirt, door den enigen Nederlandsen paus Adriaan VI vier dagen voor zijn dood tot kardinaal verheven, werd bisschop van Utrecht, maar deed het bisdom door anderen besturen. Thans is de zetelhouder van Willibrord kardinaal. En hij is in Utrecht, zoals hij daar was in de goede dagen voor de oorlog, toen mede onder zijn leiding het katholieke leven in ons vaderland vorm en diepte verkreeg. Hij was in Utrecht, toen de vijand ons land overmocht. Hij bleef daar, toen de nazies onzen aartsbisschop wilden verjagen. Hij bestreed hen in het aangezicht, zoals alleen een kenner van het nazisme en al zijn verderf dat kon doen. Principieel. Hij deed dat met alle taaiheid en doorzettingsvermogen en onbuigzaamheid, zoals alleen de Fries, de Amelander, dit vermocht.

Het behoeft geen betoog, dat de verheffing van Monseigneur de Jong tot kardinaal bezien moet worden tegen de achtergrond van dit verleden. Het zijn immers de bisschoppen geweest, met hun aartsbisschop aan het hoofd, op wier prachtige leiding het naziedom te pletter is gelopen. Het is zeker niet gewaagd te veronderstellen, dat de Heilige Vader met de verheffing van Monseigneur de Jong heeft willen eren alle bisschoppen van Nederland, hun priesters en religieuzen, het katholieke volk van Nederland, die allen tezamen in hiërarchisch verband de aanvallen van het nationaal-socialisme afsloegen, ook al kostte het martelaarsbloed.

De kerk, door Sint-Willibrord gesticht en van de aanvang af uit Engeland bevrucht, is sterk gebleken. Nederland, dat op het gebied van katholiek leven vooraan stond, heeft van de hoogste kerkelijke zijde dit eerbewijs ontvangen, dat ook ons in Curaçao treft, omdat wij de eeuwen door en vooral sedert 1870 in regelmatigheid, door het katholicisme van Nederland gevoed werden, materieel en geestelijk.

Met Kardinaal de Jong worden nog een groot aantal kardinalen gecreëerd in het consistorie van heden. Het heeft niet zo mogen zijn, dat het getal van 70 kardinalen werd bereikt. Een is inmiddels overleden. Het getal zal dus wel 69 worden, zoals het dat was op het laatste consistorie dat gehouden werd, nl. in 1937 door Pius XI. Is het Heilige College volledig, dan zijn er zes Kardinaal-Bisschoppen, vijftig Kardinaal-Priesters en veertien Kardinaal-Diakenen. Veelal zijn de kardinalen bisschop, maar onder laatst genoemde categorieën komen ook wel priesters voor, die kardinaal worden. Vroeger konden ook leken kardinaal worden thans niet meer. Het getal 70 dateert pas uit 1586, toen het zo vastgesteld werd door Sixtus V.

Voordien was het vaak hoger, bijvoorbeeld onder Pius IV, toen er in 1560 76 kardinalen waren. Meestal creëert elke Paus wel een of meer kardinalen. Alleen Alexander IV (1254—1261) heeft geen kardinaal gecreëerd. Leo X daarentegen heeft de meeste kardinalen van alle Pausen gecreëerd, nl. 42. Eenmaal, in het consistorie van 1 Juli 1517, vlak voor de Reformatie, creëerde hij 31 kardinalen tegelijk, waaronder ook Adriaan Floriszoon Boeyens die later de enige Nederlandse Paus zou worden. Leo's record wordt vandaag geslagen door Pius XII, die er 32 creëert, waaronder ook weer een Nederlander.

Een novum is het, dat het den Heiligen Vader behaagd heeft om de benoemingen zo te doen, dat de samenstelling van het Heilig College practisch de katholieke bevolking van de gehele aardbodem evenredig vertegenwoordigt. Zitten de Engelsen al sedert 1107 in het Heilig College toen Kardonaal Ulric door Paschalis II tot kardinaal verheven werd, de Zuidamerikanen die thans door zes kardinalen vertegenwoordigd zijn, kregen pas in 1905 hun eersten kardinaal, nl. Arcoverde.

Reeds enkele malen is uitgeweid over de nieuwe samenstelling van het Heilige College. Deze nieuwe samenstelling werd mogelijk door het luchtverkeer, nu een vergadering van het Heilige College op korte termijn kan worbelegd. Het College treedt samen bij de dood van een Paus om een opvolger te kiezen, zoals men weet.

Het Italiaanse overwicht, historisch zo gegroeid en door velen, vooral Protestanten, belangrijker geacht dan het in werkelijkheid was, is thans gebroken. In het Heilige College zitten thans 27 Italianen en 42-niet-Italianen. In werkelijkheid is steeds gebleken, dat de Kardnalen mensen van zulk formaat zijn, dat zij zich niet door hun nationaliteit laten leiden.

Uit de korte levensbeschrijvingen die wij elders publiceren — de bestelde foto's zijn helaas nog niet aangekomen — ziet men hoe geleerden en sociale werkers, oud-journalisten en jeugdleiders, meer zakelijk aangelegden en geestelijk afgestemden in het Heilige College zijn opgenomen. Maar vooral sociale werkers. In sociale leer heeft de Kerk steeds leiding gegeven. Het ongeluk is vaak geweest dat het teveel bij de theorie is gebleven. De samenstelling van het nieuwe kardinalencollege is een pauselijke vingerwijzing omtrent de richting die de Kerk uitgaat. Dat wij dan door onze gebeden en werken den Heiligen Vader steunen in die taak. En herdenken wij onzen Kardinaal-Aartsbisschop, den Fries, met de woorden uit de Willibrord-Hymne:

Frisiam stirpem tribuens sacrate
Pastor ovili,
daar gij, o Herder, het Friese volk
de gewijde schaapskooi binnenleidt.

OVER ZEVEN ROUTES.

Begin Maart zullen vier KLM-vliegtuigen over zeven verschillende Europese routes beginnen, van Schiphol naar: Stockholm — Kopenhagen — Praag — Zürich — Madrid — Brussel; de dienst op Parijs en Londen begint 4 Maart (Aneta).

Grootste consistorie der geschiedenis geopend.

Katholieke Partij wint in België.

HET CONSISTORIE GEOPEND.

Het geheime Consistorie werd heden om 9.35 uur in Vaticaanstad geopend. In een toespraak verklaarde Zijne Heiligheid Paus Pius XII dat de creatie van 32 nieuwe Kardinalen „welke Wij lang hebben overwogen" de universaliteit van de Kerk in een nieuw licht geplaatst heeft.

De Heilige Vader legde er de nadruk op, dat Hij niet in staat was de Kardinalen eerder te creëren als gevolg van de oorlog. Hieraan voegde Hij toe, dat hoewel de oorlog geëindigd is „zich nog geen ware vrede toont".

De Heilige Vader sprak gedurende ongeveer 25 minuten over de kerkelijke zaken, die zijn afgehandeld sedert het laatste Consistorie in 1940 en stelde de namen van de nieuwe Kardinalen voor, welke van zes verschillende werelddelen en 19 verschillende landen komen. Hij vroeg toen: „Wat is uw mening?" De oude Kardinalen gaven hun gemeenschappelijke goedkeuring te kennen door hun Zucchetta's op te lichten. Daarna vertrokken zes Vaticaanse attaché's met de „biglietti" van kennisgeving en de desbetreffende consistoriale besluiten die reeds gereed gemaakt waren naar tien plaatsen waar 29 van de 32 Kardinalen — verdeeld in groepen — wachtten.

Nog een verkozen Kardinaal, Mgr. Josef Mindszenty, Aartsbisschop van Esztergom (Hongarije), is nog niet aangekomen, doch kreeg bericht van de Russen dat hij mocht vertrekken; hij kan elk ogenblik in Rome aankomen met een Noordamerikaans transportvliegtuig.

Twee andere Kardinalen, die hedenmorgen gekozen worden — De Jong en Saliège — kunnen wegens ziekte niet komen.

Zwitserse Garden, gekleed in hun middeleeuwse uniformen en „bewapend" met de hellebaarden, stonden voor de gesloten deuren van de Consistoriezaal om de geheimhouding te verzekeren.

Onmiddellijk bij het ontvangen van de „biglietti" — de officiële kennisgeving — worden de verkozenen Prinsen der Kerk met alle voorrechten, die aan deze rang verbonden zijn.

De nieuwe Kardinalen zullen heden en morgen officiële gelukwensen ontvangen. Bij de ontvangst der gelukwensers draagt iedere Kardinaal een toog met sleep van purper, gebonden met een paarse strik die in zijden franjes uitloopt, een borstkruis met koord en groengouden franjes, een zucchetto, paarse baret en Kardinaalsring. Elke Kardinaal wordt tijdens de ontvangsten bijgestaan door een secretaris en sleepdrager, die beiden in het zwart gekleed zijn, alsook een knecht in een korte toog en een zwarte ferraiol.

De Pauselijke Afgezanten overhandigden de „biglietti" van kennisgeving aan de nieuwe Kardinalen kort nadat 28 van de 37 oude leden van het Heilig College hen op formele wijze gekozen hadden. De Paus was daarbij alleen gebleven in de Consistoriezaal met de Kardinalen. De Heilige Vader was gekleed in zijden gewaden met Zijn zijden zucchetto en fluwelen pantoffels. Hij zat op de Pauselijke troon van waar Hij de namen der nieuwe Kardinalen afriep. Telkens lichtten de oude Kardinalen hun zucchetta's op ten teken van goedkeuring. Vervolgens deelde de Paus aan het College mede, dat Hij van plan was een aantal Patriarchen, Aartsbisschoppen en Bisschoppen te creëren, enkele hoge Prelaten over te plaatsen en nieuwe bisdommen en aartsbisdommen te vestigen. Hierna werden de heiligverklaring van verschillende Zaligverklaarden in behandeling genomen. In een openbaar Consistorie op Donderdag zullen deze heiligverklaringen in het openbaar behandeld worden (Vaticaanstad, (AP) 18.2).

DE KATHOLIEKEN WINNEN IN BELGIË.

Doordat de Katholieke Partij in België grote winsten boekte in de algemene verkiezing, voorspellen politieke waarnemers, dat de Regent Prins Karel den Katholieken leider Baron Carton de Wiart zal vragen een nieuwe regering te vormen na de provinciale verkiezingen van Zondag aanstaande. In acht van de negen provincies kregen de Katholieken 35 zetels in de Kamer tegen 59 voor de Socialisten, 18 voor de Communisten en 15 voor de Liberalen. Er moeten nog 24 zetels worden gevuld.

Men legde uit, dat, indien De Wiart niet in staat is een coalitieregering te vormen met een der minderheidspartijen teneinde een werkende meerderheid te krijgen, de Regent dan vermoedelijk Van Acker zal belasten met de vorming van een regering. De terugkeer van Koning Leopold is van deze verkiezing afhankelijk, zodat de spanning toeneemt naargelang de verkiezing haar einde nadert. [In onze rubriek „De Geschiedenis in wording" besproken wij Zaterdag jl. deze quaestie, doch helaas geraakte een stuk uit het overzicht zodat het onbegrijpelijk werd.]

De Katholieken steunen Leopold, doch men gelooft, dat hij zal aftreden indien het plebisciet aantoont, dat niet meer dan 85% van het volk voor zijn terugkeer is.

Sommige kringen waren van mening, dat, indien de stemming voor Leopold ongunstig is, hij afstand zal doen van de troon ten gunste van zijn zoon Prins Boudewijn. De Liberalen en Socialisten zijn tegen Leopolds terugkeer (Brussel, (AP) 18.2).

UITSLAG BELGISCHE VERKIEZINGEN.

De uiteindelijke resultaten van de Belgische verkiezingen hebben den Katholieken van de rechtervleugel 82 zetels in de Kamer van Afgevaardigden gegeven. Premier Achille van Ackers Socialisten komen als no. 2 met 70 zetels. Geen van bede partijen heeft een werkende meerderheid, doch volgens gebruik zal aan de Katholieken, die voor de terugkeer van Koning Leopold zijn, gevraagd worden een regering te vormen.

Van de 202 zetels in de Kamer zullen de Communisten 23 bezetten, de Liberalen 16 en de nieuwe Democratische Unie 1 (Brussel, (AP) 18.2).

DE KARDINALEN KRIJGEN EEN GROTERE TOELAGE.

Kennis nemend van de stijgende levenskosten overal heeft de Heilige Stoel besloten de leden van het College van Kardinalen een verhoging van 54% te geven in hun toelage, welke in Italiaanse valuta betaald wordt. Met ingang van dit jaar zullen alle Kardinalen 300.000 lire krijgen [dat is ongeveer 2546 Curaçaose gulden], vergeleken bij de 192.000 lire van vroeger. De lire is pas gedevalueerd. Deze verhoging is voor sommigen van belang omdat de Kardinalen zoveel uitgeven voor liefdadige doeleinden (Rome, (AP) 16.2).

DE HOUDING VAN DEN RUS.

Er is nog geen officieel commentaar vernomen in Rusland over de verschillende quaesties, die in de Veiligheidsraad — welke Zaterdagavond met reces ging — behandeld werden, doch er is nauwelijks een Rus, die niet zal toegeven, dat de Organisatie der Verenigde Landen enkele geschillen heeft weten te regelen, aldus seint Eddy Gilmore uit Moskou. De Russen weten allen te vertellen, dat de aanwezigheid van Geallieerde roepen op verschillende plaatsen in de wereld verontrustend is. De gewone Rus beschouwt de toestand in Hellas, Indonesië en de Levant overeenkomstig het officiële standpunt, gelijk tot uiting gebracht door Visjinsky. De gemiddelde Rus is ervan overtuigd, dat er anti-Sovjet gevoelens bestaan en dat men in sommige landen zelfs vijandig gestemd is ten opzichte van de Sovjet-Unie. De bezorgdheid in het buitenland, dat Rusland evenwel uit de vredesorganisaties zal treden, omdat het de nederlaag leed bij verschillende beslissingen van de Veiligheidsraad, is evenwel ongegrond (Moskou, (AP) 18.2).

NIEUW EGYPTISCH CABINET.

7000 Studenten hielden een betoging in het centrum van Caïro, waarbij zij riepen: „Evacuatie van de Britse troepen of opstand!", terwijl Premier Ismail Sidkey Pasja zijn nieuw Egyptisch cabinet samenstelde. De betoging verspreidde zich snel door het centrum van de stad. De winkeliers sloten hun zaken. De politie maakte schuwde de betogers om geen Britten of Britse instellingen aan te vallen. Sidkey maakte bekend, dat de onafhankelijken elf cabinetsposten zouden bezetten en de Liberalen en Constitutionelen drie (Caïro, (AP) 17.2).

CHINA LEENT VAN CANADA.

De Chinese Premier Tze Ven Soong maakte bekend, dat Canada een lening van 60 millioen dollar aan China heeft toegestaan (Tsjoengking, (AP) 16.2).

MANNEN VAN DE FBI IN OTTAWA.

De aankomst van verschillende mannen van de FBI (het Noordamerikaanse Federale Bureau van Onderzoek) in Ottawa gaf aanleiding tot bespiegelingen, dat er ontwikkelingen hebben plaats gevonden in het onderzoek naar de verklapping van atoomgeheimen, waarbij de Verenigde Staten betrokken zijn (Ottawa, (AP) 18.2).

VAN ACKER TREEDT AF.

De radio van Brussel maakte bekend, dat Premier Achille van Acker het aftreden van zijn regering heeft aangeboden aan den Prins Regent, die het aanvaard heeft. De Regent zou evenwel aan Van Acker hebben gevraagd om de lopende zaken af te handelen tot een nieuwe regering gevormd is (Londen, (AP) 18.2).

ZIJ BEKENDEN SCHULD.

De radio van Kiev zeide, dat volgens berichten uit Moskou 23 vroegere leden van de vroegere Poolse ondergrondse beweging schuld bekend hebben voor een Poolse krijgsraad toen zij gedaagd werden op beschuldiging van terreurdaden tegen het Poolse leger en de Poolse regering van nationale eenheid (Londen, (AP) 16.2).

GEEXECUTEERD.

De radio van Moskou zeide, dat volgens berichten uit Tirana, de Albaanse hoofdstad, de twee vroegere Albaanse Regenten Anton Arapi en Lev Nossi alsook de vroegere quisling-premier Miliq Bushati op 14 Februari zijn doodgeschoten als oorlogsmisdadigers (Londen, (AP) 16.2).

CUBA'S STAATSKAS WORDT VERSTERKT.

President Grau San Martin van Cuba heeft een regeringsbesluit getekend, waardoor een deel van de opbrengst van de suiker op de wereldmarkten voor publieke werken en import-subsidies besteed zal worden. De regeringskas wordt hiermede naar schatting versterkt met 20 millioen dollar (Havana, (AP) 16.2).

INVOERRECHTEN.

Weer werd ons vanmorgen gemeld, dat iemand exorbitant hoge invoerrechten op geschenkpakketten had moeten betalen, hoewel de Posterijen hier officieel bericht hebben, dat dit niet geheven wordt. Op een pakket 54 gulden werd liefst 29 gld. invoerrechten geheven; op een pakket van 70 en 74 gulden elk 26 gulden. Dit gebeurde in Hengelo.

Het is te hopen, dat de posterijen hier een onderzoek instellen. Op die manier kan men wel ophouden pakketten te sturen. Ze worden onbetaalbaar.

DE NEDERLANDSE PADVINDERS.

Op de jaarlijkse ledenvergadering van de afdeling Willemstad van de „De Nederlandse Padvinders", welke op 13 Februari gehouden is, werden de volgende heren tot bestuurslid gekozen: O. R. A. Beaujon, voorzitter; K. Gerhardt, secretaris; C. J. Rijerse, penningmeester; G. Schoorl en A. Th. Simoons (leden zonder functie).

K.L.M.-ERS IN AMERICANO.

Ondanks het feit, dat ze een onafgebroken dienst van bijna 24 uur achter de rug hadden, zagen Gezagvoerder Viruly en eerste officier Bak gisteravond toch kans deel te nemen aan de maaltijd, die de K.L.M. gisteravond ter gelegenheid van de aankomst van de PHTAG aan een klein aantal genodigden in Hotel Americano aanbood.

Mede aanwezig waren de Heer Miguel Angel Garcia, hoofdredacteur van het dagblad „La Universal" van Caracas; de Heer en Mevrouw Morpurgo, de vertegenwoordigers der K.L.M. te Caracas en Miami, respectievelijk de Heren Bakker en Haas, en de agenten van Aruba en Bonaire, Eman en Gerharts, die voor deze speciale gelegenheid overgekomen waren. Alsmede enige afdelingschefs van de K.L.M.

De Heer Morpurgo vertegenwoordiger van Philips voor Venezuela, nam gistermiddag op het vliegveld het eerste radiotoestel van de Philipsfabrieken te Eindhoven in ontvangst.

PATER GALLÉ VICARIUS PROVINCIALIS.

Met ingang van hedenmorgen is Pater Antoninus van der Veen Zeppenfeldt O.P., die jarenlang als Vicarius van den Provinciaal alhier heeft gefungeerd, als zodanig eervol ontheven. In zijn plaats werd benoemd de Hoogeerwaarde Pater Constantius Gallé O.P., tot nu toe pastoor van Jan Doret.

Wij willen niet nalaten ook hier onze dank en erkentelijkheid uit te spreken voor de buitengewoon prettige wijze, waarop Pater Zeppenfeldt, die deze hoge functie in moeilijke oorlogsjaren bekleedde ons in het journalistieke werk steeds heeft bijgestaan. Nimmer was ons beroep vergeefs. Vaak wist de oud-vicarius een kostbaar advies te geven. Wij wensen Pater Zeppenfeldt in zijn nieuwe, nog niet bekende werkkring, zegen toe en hopen ook met zijn opvolger in dezelfde sfeer te mogen samenwerken.

VERKLARINGEN VAN HENDRIK DE WIT.

Voorziet inflatie.

Hendrik de Wit, Redacteur van de „Beurs- & Nieuwsberichten" van Curaçao, verklaarde te Norfolk, Virginia, dat er een gestadige doch definitieve neiging tot inflatie plaats heeft na de verslapping van de prijscontrôle in Curaçao. De Wit, die zich te Norfolk bevindt op bezoek, deelde aan de verslaggevers mede, dat na de beëindiging der vijandelijkheden de prijscontrôle soepeler werd, hoewel de regelingen nog van kracht zijn. „De prijzen zijn hoog in Curaçao en stijgen nog steeds en als dat doorgaat ziet het ernaar uit, dat er inflatie zal ontstaan."

De Wit verklaarde voorts, dat moeilijkheden als de opstand in Nederlands Oost Indië niet te verwachten zijn in Curaçao, doch dat de beweging om te geraken tot zelfbestuur toeneemt in het gebiedsdeel (Norfolk, Virginia, (AP) 18.2).

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Maandag, 18 Februari 1946.

Vertrokken:

Naar La Guayra: Roger W. Jones, Luis Aguirre, Alberto Machado, Jose Chagin, Carmen Nunez, Maria de Maldonado, Maria de Isturiz, Francisco A., Ana E. G. en Cime A. Sprock; Bertha Becher, Jose F. Lam, Jean Le Manchec, Virginia de Andrade.

Naar Ciudad Trujillo: Majid Karom, Oscar Olivier.

Naar Miami: Gustav E. A. Wallin.

Aangekomen:

Van La Guayra: Manuel dos Santos, Francisco Rodriguez.

Van Ciudad Trujillo: Martin Lopez, Nami Elias, Celedonio del Rio.

HET FEEST VAN DE ST. VINCENTIUS HARMONIE.

Het eerste lustrum van de St. Vincentius Harmonie, oud-leerlingen van Scherpenheuvel, is met grote luister gevierd tijdens het weekeinde.

Zaterdagavond was er lof in de St. Annakerk waarbij de Directeur, Pater Rafaël Meussen O.P., het woord voerde. Na de dienst bestond gelegenheid om te biechten, waarvan een uitgebreid gebruik werd gemaakt.

Zondagmorgen om 9 uur werd in de procathedrale kerk een plechtige Hoogmis opgedragen door Pastoor Bartholomeus Roghmans O.P., geassisteerd door Pater Rafaël Meussen O.P. als Diaken en Pater Michael Möhlmann O.P. als Subdiaken. Gezamenlijk traden de leden ter Heilige Tafel. Na de Hoogmis werden op het kerkplein enkele nummers gespeeld door de Harmonie, alsook in het St. Martinusgesticht waar het ontbijt werd gebruikt.

Des avonds om 19.30 uur ving de feestuitvoering aan in het Brion Theater, bijgewoond door de oud-leerlingen met hun familieleden. De Harmonie speelde uitmuntend onder leiding van Julio Martina. Verslagen werden voorgelezen, toespraken gehouden en enkele aardige toneelstukjes opgevoerd. Men amuseerde zich kostelijk. Het feest zal Zondag worden voortgezet in het R.K. Zeemanshuis met een dansavond.

DE SIERENVELOPPEN VAN DE K.L.M.

Naar de KLM ons mededeelt zijn alle 10.000 sierenveloppen en 6500 sierkaarten met Winters' tekening, welke gedrukt werden ter gelegenheid van de eerste rechtstreekse vlucht Curaçao — Amsterdam uitgegeven. Hiervan werden 1000 enveloppen en 500 kaarten gezonden naar Aruba, 50 enveloppen en 50 kaarten naar Bonaire, een gelijke hoeveelheid naar Paramaribo en 50 in totaal naar Venezuela. Alles is weg.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale:** Sithoc — Groot Kwartier 3—3; D.B.O. — Mobilia 0—3.

S.U.B.T. VERSLAAT COMBINATIE.

S.U.B.T., Curaçao's voetbalkampioene, heeft gistermiddag op het terrein Mundo Nobo een combinatie van de verenigingen Vitesse, Atlanta, Jong Curaçao en Transvaal verslagen met 3—2. De partijen waren tegen elkaar opgewassen. Aanvankelijk speelde de combinatie sterker, doch het was duidelijk, dat men niet gewend was aan elkander. Men stond eerst met 1—0 voor en vervolgens met 2—1, doch S.U.B.T. wist met behulp van een strafschop de achterstand in te halen en het winnende punt te maken.

KARDINAAL DE JONG.

Zijne Eminentie Johannes Kardinaal de Jong ontving de roden kardinaalshoed uit handen van den Pauselijken Nuntius, omdat hij door ziekte verhinderd was naar Rome te reizen (Aneta, Den Haag, 18.2).

DRIE-VIERDEN OPGERUIMD.

Door Duitse krijgsgevangenen, welke onder toezicht van de Canadezen en sinds kort onder Nederlands toezicht staan, werd ongeveer het drie-vierde deel van de 2 millioen landmijnen, welke door de Duitsers gelegd werden, opgeruimd. Veertien Duitsers werden gedood tijdens een massademonstratie, waarbij geprotesteerd werd tegen het voortzetten van het werk met een snelheid van ongeveer 120.000 mijnen per week. Van officiële zijde neemt men aan, dat het nog wel op zijn minst een jaar zal duren alvorens alle Duitse mijnen en munitie verwijderd zullen zijn of het gevaar ervoor zal zijn opgeheven.

CHRISTEN-ONDERWIJZERS VERMOORD.

Acht Christen Indonesische onderwijzers zijn door extremisten op Celebes vermoord. De onderwijzers werden uit hun woning te Poso-poso gehaald en vermoord te Malili, dat 120 km. ten Zuiden van Poso ligt.

Een Nederlandse patrouille opereert in de omgeving van Massamba. Zij is door 200 extremisten aangevallen. Biezonderheden zijn verder niet bekend.

Een Nederlandse marine-eenheid patrouilleert de gehele Golf van Bone op zoek naar vijandelijke prauwen, maar heeft er geen enkele ontdekt. Te Baroe — op Celebes — heeft de vorige week Zaterdag een schermutseling plaats gehad tussen extremisten en Nederlands Indische troepen.

VERWIJDERING VAN DUITSE WETTEN.

De Minister van Justitie Van Kolfschoten heeft een commissie ingesteld, die de regering van advies moet dienen inzake de verwijdering van Duitse wetten uit het Nederlandse rechtsstelsel en bij het opstellen van wetten voor de overgangsperiode. Voorzitter van de commissie is de heer J. P. Fockema Andrea (Aneta).

De nieuwe Prinsen der Kerk

...rtsbisschop Johannes de ... van Utrecht.

...gr. Dr. Jelle of Johannes de ... werd op 10 September 1885 ...en in het klein Nes op ...land, uit een vroom gezin. ...vader was bakker en over... op 8 Augustus 1929. De ...er van den nieuwe kardi... Catherina Jans Mosterman, ...eds op 7 Februari 1900 ...eden. Uit dit huwelijk wer... 8 kinderen geboren, zes ...s en twee dochters. Van de ...s werden er drie priester. ... der zusters overleed als ...elites in Arca Pacis te ...kbergen.

...n de lagere school kwam de ...mstige cardinaal onder de ...te leiding van pastoor ...lten, die vijftig jaar pastoor ...es is geweest. Deze leidde ...op voor de seminariesstudie ...ulemborg. Reeds op het ...n Seminarie en later op Rij...urg onderscheidde zich de ...marist door zijn helder be... en ernstige studiezin. Op ...nburg werden fabeltjes ver... over de fabelachtige ge...heid van den knappen ...lander.

...ij werd priester gewijd 15 ...ustus 1908. Pastoor Schol... beleefde het nog dat de ...ist als eerste priester van ...eiland sinds de reformatie ...eerste H. Mis opdroeg in de ...chiekerk van Nes. De toen...ge Aartsbisschop bestemde ...talentrijken jongen priester ...voortzetting van de studie ...ome. Aan de Anima promo...de de jonge geleerde in 1910 ...doctor in de wijsbegeerte ...n 1911 tot doctor in de god...erdheid. In hetzelfde jaar ...de de benoeming tot assis...te Amersfoort (H. Francis...Xaverius). In 1912 werd Dr. ...ong tot conrector benoemd ...het moederhuis van O. L. ...uw aan den Zuidsingel te ...rsfoort. Ondanks het korte ...lijf in de parochie van „Het ...d" voelde men zijn heengaan ...een zwaar verlies.

...len roemde o.a. de eenvou... wijze, waarop hij de diep...igste dogma's zonneklaar ...en zette. Hij had er ook ...chtig patronaatswerk ver...t. In 1914 volgde de benoe...g tot professor in de kerkge...edenis te Rijsenburg. 10 ...ustus 1931 werd professor ...Jong benoemd tot professor ...het Seminarie. In 1933 vier... Hij zijn zilveren priesterfeest ...alle stilte in de vertrouwde ...chiekerk in Nes op Ame...d. Namens zijn Amelanders ...rd hem een kruisbeeld aange...en. In Januari 1933 was Pre...ent de Jong benoemd tot Ka...nik Poenitentiarius van het ...tropolitaan Kapittel.

...n 1935 werd hij benoemd tot ...lair-aartsbisschop van Rusio ...tot coadjutor met recht van ...volging van Mgr. J. H. G. ...sen. Op 12 September 1935 ...rd hij als zodanig geconsa...erd.

Op 8 Februari 1936 aanvaard... de Paus Mgr. Jansens aan...age om ontslag en werd Mgr. ...Jong aartsbisschop van U...echt den 14 Februari geïntro...eerd.

Van de hand van Professor ...Jong zijn een groot aantal pu...caties verschenen. Hij was ...k redacteur van het „Archief ...n de Geschiedenis van het ...artsbisdom Utrecht" van „Ons ...eestelijke erf" en het „Histo...sch Tijdschrift"; tevens was hij ... der hoofdredactie van de Nederlandse Katholieke Stem...en".

Bekende publicaties zijn o.a.: De strijd om de hiërarchische ...de in de 17e eeuw" in „De ...atholiek" van 1922. Een in...rukwekkende bijdrage ver...cheen in het „Archief" van ...925: „Philipus Rovenius en zijn ...stuur der Hollandse Missiën". ...het „Historisch Tijdschrift" ...erscheen o.a.: „De invloed van ...t karakter der moderne devo...". Zeer bekend is ook de bro...ure: „Rome een gevaar voor ...ederland", geschreven bij de ...rdenking van het herstel der ...ërarchie. In „Hoe wij groei...en" schreef deze Fries een ...stekende studie over de Frie... historie. Overbekend is het ...om gebruikte „Handboek der ...erkgeschiedenis". Merkwaar...g is, dat deze kerk-historicus ...ch ook evenzeer theoloog heeft ...voeld. Het grootste offer, dat ...ij moest brengen bij zijn be...eming tot coadjutor en Aarts...sschop was zeker, dat Hij zijn ...liefde studies vaarwel moest ...ggen. Het deed hem altijd echt ...ed als Hij zich wederom be...ond in het gezelschap van zijn ...oegere vakbroeders. Ook als Kerkvoogd bleef Hij altijd de historicus, die zijn documenten zorgvuldig bestudeerde en rijpelijk overwoog, om volkomen ingelicht, met grote beslistheid zijn conclusie te nemen.

Wat bij deze zo sterke figuur opvallend was, is het cachet van eenvoud en goedheid, dat de kracht zo aantrekkelijk maakte.

Den Kerkbestuurder kwam ook buitengewoon te stade zijn ijzeren memorie en zijn uitstekende mensenkennis.

MIDDEN FRANKRIJK.

Aartsbisschop Jules Saliège van Toulouse.

Oud 75 jaar. Geboren te Mauriac; priester gewijd in 1895; leraar in de wiskunde en de godgeleerdheid en later directeur van het Seminarie, aldaar. In de eerste Wereldoorlog ontving hij een onderscheiding van het leger. In het jaar 1936 werd hij tot bisschop gewijd in 1928 benoemd tot aartsbisschop van Toulouse.

Zijn priesterlijke loopbaan heeft zich gekenmerkt door een goed gevoerde en degelijk georganiseerde sociale actie en prachtig apostolaat-werk onder de arbeidende klasse. Gedurende de Duitse bezetting won hij de bewondering en diepe dankbaarheid van de Franse Katholieken voor de buitengewoon moedige wijze waarop hij tegen de gewelddaden van den vijand protesteerde.

Toen de massa-jacht van de Duitsers op de Joden op haar hoogtepunt stond, vaardigde hij een herderlijke brief uit tegen de rassen-vervolging die in alle kerken van zijn diocees afgelezen werd.

Hij werd door de Duitsers gearresteerd en werd na enige tijd weer vrijgelaten omwille van zijn hoge leeftijd en slechte gezondheid, terwijl hem eveneens toegestaan werd in zijn aartsbisdom te blijven.

Aartsbisschop Pierre Petit de Julleville van Rouaan.

Oud 69 jaar. Geboren te Digione. Na in de letteren gestudeerd te hebben, besloot hij priester te worden. In 1903 werd hij priester gewijd . Geruime tijd was hij Superior van de diocesane school van het Heilig Kruis te Neuilly. Gedurende de eerste wereldoorlog was hij als aalmoezenier in het Franse leger werkzaam. Hij was een van de slachtoffers van de eerste giftgasaanvallen. Hij werd onderscheiden voor buitengewone moed en koelbloedigheid onder het vuur van den vijand.

In 1927 werd hij tot bisschop verheven, en in 1934 werd hij benoemd tot Aartsbisschop van Rouaan en Primaat van Normandië. Hij bleef bij zijn kudde gedurende de Duitse inval in 1940 en beval zijn priesters om slechts dan de parochies te verlaten, wanneer de laatste inwoner vertrokken was. Ook toen de kathedraal en zijn paleis, dat er vlak naast stond door de Duitsers onder vuur genomen werd, was hij niet te bewegen om te vertrekken.

Later werd zijn verblijf door de Duitsers geplunderd en de Aartsbisschop nam zijn intrek in een kamer van het klooster van Faubourg. Hij won de liefde en bewondering van het gehele volk door zijn moed en standvastigheid tegenover den vijand.

Aartsbisschop Emile Roques van Rennes.

Oud 65 jaar. Geboren te Graulhet. Zijn studies volbracht hij op het Groot-Seminarie van Albi. Op 24-jarige leeftijd werd hij priester gewijd, en studeerde verder te Toulouse en te Dusseldorf; daarna was hij eerst leeraar aan en vervolgens Superior van het Seminarie van Castres. In het jaar 1929 werd hij benoemd tot bisschop van Montauben. In 1934 tot aartsbisschop van Aix. Enkele dagen voor de inval van het Duitse leger in Bretagne, in het jaar 1940, werd hij benoemd tot Aartsbisschop van Rennes en Primaat van Bretagne.

Hij was de moedige getuige van vele verschrikkelijke bombardementen in zijn aartsdiocees. Een goed kenner van de Duitse taal en letteren, protesteerde hij op heftige wijze tegen de arrestatie van de leiders van de Christelijke Landbouwers jeugdvereniging, tegen de deportatie van arbeiders door de bezetters en tegen de arbeid van vrouwen in fabrieken.

ITALIË.

Aartsbisschop Benedetto Aloisi Masella, Titulair bisschop van Ceasarea in Mauritanië, Pauselijke Nuntius in Brazilië.

Oud 66 jaar. Geboren te Pontocorvo, Italië. Als jong priester trad hij in diplomatieke dienst van het Vaticaan. Ofschoon hij Italiaan is van geboorte is Mgr. Masella buiten Italië beter bekend, aangezien hij de laatste 35 jaar, in verschillende landen heeft doorgebracht. Hij diende als zaakgelastigde op de Nuntiatuur te Lissabon van 1910 tot 1919; werd in 1919 benoemd tot nuntius te Chili. Op deze post verbleef hij tot 1927, toen hij aangewezen werd tot nuntius voor Brazilië. Hij is een van de oudste pauselijke diplomaten en is in en buiten de kerkelijke kringen zeer gezien om zijn prachtige loopbaan en zijn grote verdiensten voor de Kerk.

Zo heeft Brazilië dan het voorrecht, dat, behalve aan twee Braziliaanse aartsbisschoppen ook aan zijn Apostolischen Nuntius het kardinaalspurper verleend wordt.

Aartsbisschop Ernesto Ruffini van Palermo.

Geboren te Mantua. Hij studeerde te Rome, waar hij zich specialiseerde in de schriftuur wetenschappen. Hij was geruimen tijd hoogleraar aan de Pauselijke Universiteit van de Propaganda te Rome. Ook diende hij als secretaris van de Heilige Congregatie van Seminaries en Universiteiten, Kardinaal Ruffini was rechtstreeks werkzaam onder Zijne Heiligheid Paus Pius den Elfde als zodanig voor de Constitutie „Deus Scientarum Dominus", welke een ingrijpende scholastieke hervorming bracht in universiteiten en Seminaries. Hij had het oppertoezicht over de uitvoering van de constitutie in de Romeinse kerkrechtelijke, theologische en exegetische faculteiten. In 1945 werd hij benoemd tot Aartsbisschop van Palermo om Luigi Kardinaal Lavitrano te vervangen, die aangewezen werd als Praefect van de Heilige Congregatie voor Religieuze Zaken.

Aartsbisschop Francis J. Spellman van New York; Aartsbisschop John Glennon van St. Louis en Bisschop Thomas Tien van China (v.l.n.r.) bij hun vertrek uit New York naar Rome, waar zij heden in het College van Kardinalen werden opgenomen.

Mgr. Guiseppe Bruno. Secretaris van de Heilige Congregatie van het Concilie. Oud 69 jaar. Geboren te Lezzadio, in de provincie Allessandria in Italië. Zijn eerste studies volbracht hij aan het Seminarie van Aqui, en zijn theologische en juridische studies te Rome. In 1898 werd hij priester gewijd. Hij diende bij de redactie van de „Acta Apostolicae Sedis", en werd later benoemd tot lid van de Commissie voor de Codificatie van het Kerkelijk Recht, onder wijlen Kardinaal Gasparri. Thans is hij lid van de Commissie voor de Interpraestate van de Codex. De laatste jaar is hij lid geweest van de Congregatie van het Concilie.

Aartsbisschop Clemente Micara, titulair bisschop van Syrië, Pauselijke Nuntius in België en inter-nuntius in Luxemburg.

Oud 66 jaar. Geboren te Frascati in Italië. Als jong priester trad hij in pauselijke diplomatieke dienst. In 1923 werd hij benoemd tot nuntius voor België en internuntius voor Luxemburg. Hij is de deken van alle Apostolische Nuntii.

Na de Duitse bezetting in 1940 werd Aartsbisschop Micara uit België verbannen, tezamen met andere diplomaten en verbleef hij gedurende de oorlog te Rome, belast met biezondere werkzaamheden op het Staatssecretariaat. In de zomer van 1944 keerde hij terug naar de uitgeweken Belgische regering te Londen en na de bevrijding van België vestigde hij zich wederom te Brussel.

ENGELAND.

Aartsbisschop Bernard Griffin van Westminster.

Oud 46 jaar. Geboren te Birmingham. Opgeleid aan „Cotton College" en „Ascot College". Op 19-jarige leeftijd onderbrak hij zijn studies om als lid van de R.A.F. en de R.M.A.F. in dienst te treden gedurende Wereldoorlog I.

Na op 25-jarige leeftijd gewijd te zijn vervolgde hij zijn studies aan het Engels College en het Beda College te Rome.

In Engeland teruggekeerd werd hij secretaris van wijlen aartsbisschop McIntyre van Birmingham, en later van den tegenwoordigen Aartsbisschop Williams, wiens Coadjutor hij werd in 1938. Hij is Kanselier van het Aartsdiocees geweest van 1929 tot 1938. Op 44-jarige leeftijd werd hij als opvolger van den beroemden Kardinaal Hinsley benoemd tot Aartsbisschop van Westminster door wijlen Paus Pius XI.

Gedurende de oorlog werkte hij onafgebroken voor de vestiging van een blijvende en rechtvaardige vrede. Ook is hij een vurige kampioen geweest van de Poolse zaak. Voortdurend wees hij op de noodzakelijkheid van medewerking tussen de Verenigde Staten en Groot Britannië bij de herbouw van de uiteen gereten wereld.

Hij wordt beschouwd als de grootste canonist van Engeland.

Onlangs keerde hij terug van een inspectietocht door verwoest Europa en vroeg om voedsel voor de uitgehongerden en om gebeden voor Rusland.

SPANJE.

Aartsbisschop Enrique Pla y Daniel van Toledo, Primaat van Spanje.

Oud 69 jaar. Geboren te Barcelona. Priester gewijd te Rome in het jaar 1900. Tot aan zijn bisschopswijding toe in 1918, was hij professor aan het Seminarie van Barcelona. In 1935 werd hij overgeplaatst naar het diocees Salamanca en in 1941 verheven op de Primaatszetel van Toledo.

Kardinaal Pla y Daniel is vooral werkzaam geweest op sociaal gebied en heeft veel gedaan voor de verbetering van de toestand der arbeidende klassen. Onder de republiek werden er dikwijls demonstraties tegen hem gehouden maar van de andere kant uitte de president, zelf een socialist, openlijk zijn bewondering voor den toenmaligen Bisschop van Avila. Hij is de schrijver van talrijke herderlijke brieven, die, afkomstig van den Primaat van Spanje, ook buiten dat land de aandacht trokken. Dit is het biezonder waar van zijn „Dankzeggingsbrief" bij het einde van de oorlog in Mei 1945.

Aartsbisschop Agustin Parrado y Garcia van Granada.

Oud 73 jaar. Geboren te Fuentes de Saldana, in de provincie Valladolid in Spanje. Priester gewijd in 1895. Professor in de klassieke talen, letterkunde en in de godgeleerdheid aan het seminarie van Valladolid totdat hij benoemd werd tot kanselier van het diocees Astorga en Salamanca. In 1925 werd hij gewijd tot bisschop van Palencia en negen jaar later verheven op de aartsbisschoppelijke zetel van Granada.

In October van het vorig jaar toen hij zijn gouden priesterjubileum vierde ontving aartsbisschop Parrado gelukwensen en eerbetuigingen uit het gehele land. Onlangs zat hij de bisschoppelijke conferentie van de Kerkprovincie van Granada voor, welke conferentie een belangrijke gezamenlijke herderlijke brief uitgaf.

Aartsbisschop Emanuel Arce y Ochotorena van Tarragona.

Oud 66 jaar. Geboren te Ororbia in de Provincie Naverre. Zijn opleiding tot priester ontving hij aan de seminaries van Pamplona en Zaragoza en aan de Gregoriana te Rome.

In 1929 werd hij benoemd tot bisschop van Zamora. In de moeilijke jaren van de republiek was deze zetel door hem bezet. Heeft zich bekwaamd in arbeidsaangelegenheden en heeft veel bijgedragen — zowel door zijn kennis als door zijn actie — tot het oplossen van sociale vraagstukken in Spanje. Onder zijn leiding heeft zich de Katholieke Actie sterk ontwikkeld in het aartsbisdom Tarragona.

Van Zamora naar het diocees Oviedo overgeplaatst in het jaar 1929, had hij aldaar als eerste zware taak het herbouwen van de verwoeste en beschadigde kerken van het gebied Asturias, waaronder de kathedraal van Oviedo zelf. Tegelijkertijd diende hij als Apostolische Administrateur van zijn voormalig diocees. In 1944 werd hij verheven tot de aartsbisschoppelijke zetel van Tarragona. Hij is de schrijver van verschillende boeken over Kerkelijk Recht en herderlijke brieven handelende over dogma en zedenleer.

DUITSLAND.

Aartsbisschop Joseph Frings van Keulen.

Oud 58 jaar. Geboren te Neuss. Priester gewijd in 1910, diende als rector aan het Groot-Seminarie van Bensberg lange tijd. In opvolging van wijlen Joseph Kardinaal Schulte, werd hij in 1942 benoemd tot Aartsbisschop van Keulen.

Gedurende de oorlog veroordeelde hij onbevreesd de wreedheden en bombardementen van de Duitsers In talrijke herderlijke brieven keurde hij „het vele kwaad dat door de nazies gewrocht wordt" openlijk af. Hij bleef bij zijn kudde gedurende het bombardement van Keulen en deelde in haar noden en lijden. Hij verliet nooit zijn residentie die in het midden van de stad ligt. Aartsbisschop Frings zat in opvolging van wijlen Adolph. Kardinaal Beltram van Breslau, de jaarlijkse bijeenkomst van de Duitse geestelijkheid te Fulda voor. Naar verluidt zal hij benoemd worden tot voorzitter van de Permanente Conferentie te Fulda. Zelfs toen de macht van de nazies op haar hoogtepunt stond, wees Aartsbisschop Frings telkens en telkens weer op het gevaar van het nationaal-socialisme voor de godsdienst der kinderen.

Bisschop Clemens Augustus Graaf von Galen, van Munster.

Oud 67 jaar. Geboren te Dinklage, Westphalen. Priester gewijd in 1904. Benoemd tot Bisschop van Munster in 1933.

Een van de hevigste en meest onbevreesde tegenstanders van de nationaal-socialistische leer en practijken. Door een Londens nieuwsblad werd hij genoemd: „een van de vijf grootste helden van 1941". Hij veroorzaakte grote sensatie en grote spanning in Duitsland en de bezette gebieden, toen hij, in preken en herderlijke brieven, de wreedheden van de Gestapo aan de kaak stelde, de gevreesde geheime politie bij de naam noemde en haar openlijk uitmaakte voor tyrannen en lafaards.

Nooit liet hij na bij Hitler te protesteren, hetzij telegrafisch, hetzij bij brief, wanneer deze laatste het concordaat dat hij met Rome gesloten had schond. Van de preekstoel veroordeelde hij de ongerechtigde „moorden" op de gebrekkigen en geesteszieken; heftig bestreed hij de stelling dat het Duitse volk in zijn geheel gelijkelijk verantwoordelijk is voor de wreedheden die gedurende de oorlog bedreven werden. In 1944 werd hij door de nazies onder huis-arrest geplaatst

Bisschop Konrad Graaf von Preysing van Berlijn.

Oud 65 jaar. Geboren op het slot Kronwinkel in het Aartsdiocees München. Hij ontving zijn opleiding aan de universiteiten van München en Würzburg.

In 1908 verliet hij de diplomatieke loopbaan om priester te worden. Hiertoe werd hij door de Jezuïten te Innsbruck in Oostenrijk opgeleid.

In 1912 priester gewijd. In 1932 verheven tot bisschop, toen hij diende als Kannunik van de Kathedraal. In 1935 overgeplaatst van de Zetel van Eichstaett naar die van Berlijn Hieraan werd grote betekenis gehecht, aangezien von Preysing vóór zijn priesterlijke loopbaan bekend stond als een knappe diplomaat en een handig advocaat Gedurende de afgelopen oorlog veroordeelde Bisschop von Preysing onophoudelijk de nazie-ideologie en de na-

Aartsbisschop Samuel A. Stritch (links) van Chicago en Aartsbisschop Edward A. Mooney (rechts) van Detroit, die heden tot het Kardinalaat verheven worden, worden begroet door Franklin C. Gowen (midden), Assistent van Myron C. Taylor, President Trumans speciale vertegenwoordiger bij de Heilige Stoel, na hun aankomst op het vliegveld van Rome.

DANKBETUIGING.

Voor de vele blijken van medeleven ontvangen bij het plotseling overlijden en bij de begrafenis van mijn onvergetelijke geliefde moeder,

SERVANIA WAWOE

betuig ik hierbij aan allen mijn oprechten dank, in het bijzonder aan Mevrouw Olga Pinedo - Brandao en Gebroeders Herbert en Victor Pinedo.

Namens de familie,
P. N. WAWOE.

Openbare Verkooping

Op Woensdag, 20 Februari 1946, des voormiddags om tien uur, zal ten kantore en ten overstaan van den notaris Mr. A. A. G. Smeets aan het de Ruyterplein nummer 1 alhier, in het openbaar volgens plaatselijk gebruik bij gerechtelijke uitwinning aan de meestbiedenden worden verkocht:
een stuk grond groot ongeveer 81 centiare, nader omschreven in rooibrief 54 van 14 Juni 1925, met het daarop staande houten huis, ter Inspectie der Belastingen genummerd Kortijnweg no. 30, staande ten name van Maria Eloise Sider.
De huurprijs bedraagt f. 26— per maand.

Waarschuwing

De Koloniaal-Ontvanger op Curacao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens Inkomstenbelasting, dat ingevolge art 75 van P.B 1944 no. 147, voor of op den 15n Februari 1946 voldaan hadden moeten zijn definitieve aanslagen in de Inkomstenbelasting 1944 en voorloopige aanslagen in de Inkomstenbelasting 1945 gedagteekend voor 1 October 1945; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden en verzoekt hun, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curacao, 16 Februari 1946
De Koloniaal Ontvanger

zie-misdaden. Zijn herderlijke brief van 1943 waarin hij de rassenvervolging en de totalitaire staatsopvattingen veroordeelde is overal bekend en vond over de gehele wereld grote bijval. Dringend vroeg hij de gehele Katholieke wereld om hulp en bijstand „in een kritieke toestand, waarin millioenen levens op het spel staan".

Talrijk zijn de huiszoekingen door de Gestapo verricht in het Paleis van Bisschop von Preysing en nog talrijker zijn zijn aanhoudingen door de Gestapo om ondervraagd te worden.

Niet lang na zijn benoeming tot bisschop van Berlijn richtte hij hevige aanvallen op de nazies, die, naar hij betoogde, poogden om Duitsland te ontkerstenen.

POLEN.

Aartsbisschop Adam Stephen Sapieha van Krakow.

Geboren te Krasiczyn in Polen. Maakte zijn theologische studies te Innsbruck en te Rome. Priester gewijd in 1893. Benoemd tot bisschop in 1911. Toen Krakow verheven werd tot aartsdiocees, werd hij benoemd tot aartsbisschop. Hij is voorzitter van het Theologisch Seminarie van Lwów sinds 1897. Tevens is hij adviseur van het Vaticaan omtrent Poolse aangelegenheden.

In 1928 herkreeg en heropende hij de Poolse Kerk en Hospitium van St. Stanislaus te Rome, in 1578 door Kardinaal Hosius gesticht. Ook heeft hij verschillende katholieke bioscopen, bibliotheken ... ratieve ziekenhuizen ... de minder be... hoofdstommengestichten opgericht. Gedurende de Duitse bezetting was hij een werkelijke leider van de Polen. Hij was voorzitter van de Poolse liefdadigheidsinstellingen en redde talrijke Joodse families van de dood. Ook heeft hij talrijke herderlijke brieven uitgegeven waarin alle vormen van onrechtvaardigheid, verdrukking, onzedelijkheid en vervolging veroordeelt.

Gedurende de oorlog noemde men het bisschoppelijk verblijf „een van de krachtigste forten."

ARMENIË.

Zijne gelukzaligheid Gregorius Petrus XIV Agagianan van Cicilië der Armenen.

Oud 50 jaar. Geboren te Akhaltzikhe, in Caucasisch Armenië. Studeerde en was zelf leraar aan de propaganda Fide te Rome. Was daar een klasgenoot van den thans benoemden Kardinaal Spellman. Gewijd in 1917. In 1921 benoemd tot vice-rector van het Armeens College te Rome. In 1925 volgde zijn benoeming tot rector van dat College. In 1935 Titulair bisschop van Comana. In 1937 verkozen tot Patriarch van Cilicië der Armenen.

Hij spreekt zes verschillende talen vloeiend. Deze praelaat is de hoogste kerkelijke waardigheidsbekleder onder de benoemden.

HONGARIJE.

Aartsbisschop Jozef Mindszenty van Esztergom.

Oud 53 jaar. Geboren te Csehimindszenty. Priester gewijd in 1915. Benoemd tot Bisschop van Veszprem in Maart 1944. In October van hetzelfde jaar werd hij als opvolger van wijlen Justitianus Kardinaal Seredi, verheven tot Aartsbisschop van Esztergom, de oude Koningstad van Hongarije, die de meesten wellicht kennen onder haar Duitse naam Gran.

Door de Hongaarse nationaalsocialisten werd hij bitter gehaat, omdat hij zich niet om hun bedreigingen bekommerde, maar zijn stem verhief tegen de vervolging van de Kerk en van de minderheden. Hij werd gearresteerd en verbleef 4 maanden in de gevangenis, tezamen met 26 andere leden van zijn geestelijkheid, omdat hij weigerde aan de eisen te voldoen van den door de nazies aangestelde Hongaarsen Premier Frederic Szalasi.

Gedurende de afgelopen Herfst protesteerde hij heftig tegen, wat hij noemde „de onrechtvaardigheden van thans". Met betrekking tot sommige maatregelen, door de Hongaarse Voorlopige Regering getroffen zeide hij: „Het is geen democratie als de absolute heerschappij van den een vervangen wordt door de absolute heerschappij van den ander."

MIDDEN-AUSTRALIË.

Aartsbisschop Norman Gilroy van Sydney.

Oud 49 jaar. Studeerde voor telegrafist was gedurende Wereldoorlog 1 als zodanig werkzaam aan boord van een transportschip dat Australische troepen naar Gallipoli bracht. Na zijn ontslag als telegrafist trad hij in het klooster. Na zijn priesterwijding ging hij naar Rome om daar zijn studies te voltooien. Heeft grote belangstelling voor sociale vraagstukken. Zes jaren lang diende hij als secretaris van de Apostolische Delegatie.

Toen werd hij benoemd tot secretaris en later tot Kanselier van het diocees Lismore. In 1934 werd hij benoemd tot bisschop van Port Augusta; in 1937 Aartsbisschop Coadjutor van Sydney en in 1940 Aartsbisschop van Sydney.

Gedurende deze oorlog heeft hij de katholieken steeds aangespoord. Toen de Noordamerikaanse soldaten in Australië arriveerden heette hij hen op de meest hartelijke wijze welkom. Dikwijls ontving hij katholieke soldaten en preekte voor hen bij talrijke gelegenheden in de kathedraal.

CHINA.

Bisschop Thomas Tien, apostolisch Vicarius van Tsingtao

Oud 55 jaar. Geboren te Tsjangtsioe. Als kleine jongen werd hij wees en werd opgenomen in het weeshuis van het Goddelijk Woord te Jensjou en eerste instelling van de missionarissen van het Goddelijk Woord te Sjantoeng.

Op jonge leeftijd trad hij in het Klein-Seminarie van het Goddelijk Woord te Jenssjou en voltooide zijn studies aan het Groot-Seminarie aldaar.

In 1918 werd hij priester gewijd. Hij was drie jaar lang onderwijzer aan de missiescholen en was toen achtereenvolgens op verschillende missies te Sjangtoeng werkzaam. Hij trad in het Novicaat van het Goddelijk Woord in 1929; deed zijn professie in 1931 en in 1934 legde hij zijn gelofte af. Eerst werd hij benoemd tot Apostolisch Praefect van de pas-opgerichte praefectuur van Jangkoe.

In 1939 werd hij naar Rome geroepen en reisde in een paardenkar 300 km. door Chinese en Japanse linies.

Op het feest van Christus Koning werd hij door Paus Pius XII gewijd tot Apostolisch Vicarius van Jangkoe. In 1942 werd hij in opvolging van wijlen Mgr. George Weig S.V.D. benoemd tot titulair bisschop van Ruspe en Apostolisch Vicarius van Tsingtao.

Men beschouwt de benoeming van dezen Chinesen bisschop — de eerste niet-Caucasiër die ooit Kardinaal werd — tot kardinaal als een erkenning van de groeiende belangrijkheid van het Oosten.

PORTUGESE KOLONIËN.

Aartsbisschop Teodosio Clemente de Gouveia van Lourenço Marques.

Oud 56 jaar. Geboren te Sao Jorge, Madeira. Priester gewijd in 1919. In 1936 verheven tot titulair bisschop van Leuce; in 1941 benoemd tot Aartsbisschop van Lourenço Marquez, een stad van 45.000 inwoners in Portugees Oost-Afrika, eindpunt van de met Nederlands kapitaal gebouwde Zuidafrikaanse spoorweg.

Teneinde gelden bijeen te brengen voor een nieuwe kathedraal verkocht de hoogwaardige Aartsbisschop al het oude historische zilverwerk van de bisschoppelijke residentie, dat door eeuwen en eeuwen bij elkaar was gebracht.

Hij was de gastheer van Zijne Eminentie Manoel Kardinaal Concalves Cerejeira, Patriarch van Lissabon en van twaalf Apostolische Delegaten bij de inwijding van zijn kathedraal het vorig jaar. Hij heeft zijn gehele

Hier heeft men de zes verkozen Kardinalen uit Zuid-Amerika, die heden hun rode hoed in Rome hebben ontvangen. V.l.n.r.: Aartsbisschop José M. Caro Rodriguez van Santiago, Chili; Aartsbisschop Carlo Carmelo de Vasconcellos Mottas van Sao Paulo, Brazilië; Titulair Aartsbisschop Benedetto Aloisi Masella van Mauritanië, Pauselijk Nuntius in Brazilië; Aartsbisschop Jaime de Barros Camara van Rio de Janeiro, Brazilië; Aartsbisschop Juan Goalberto Guevara van Lima, Peru; en Aartsbisschop Antonio Caggiano van Rosario, Argentinië. Dit is een radiofoto uit Rome.

uitgestrekte diocees doorreisd, zowel te voet, per vliegtuig als per auto. Onlangs legde hij de eerste steen voor een nieuwe Fátima-Kerk, te Benoni, Zuid-Afrika.

BRAZILIË.

Aartsbisschop Jaime de Barros Camara van Rio de Janeiro.

Oud 51 jaar. Geboren te San José. Zijn opleiding tot priester ontving hij aan het Jezuïten-seminarie van Sao Leopoldo. In Januari 1920 werd hij gewijd. Hij was rector van het diocesaan Seminarie. In het jaar 1935 werd hij tot Bisschop van Messoro gewijd. In 1940 werd hij verheven tot aartsbisschop van Belem de Paro, terwijl hij in 1943 werd overgeplaatst naar de zetel van San Sebastian di Rio de Janeiro.

De aartsbisschop staat bekend als een kundige organisator en administrateur. Ontzettend veel heeft hij gedaan voor de ontwikkeling van seminaries en liefdadige instellingen in zijn diocees. Naast zijn ambtsbezigheden heeft hij nog tijd gevonden om een geschiedenis te schrijven van de Kerk in Brazilië.

Bij zijn inthronisatie als aartsbisschop van Rio de Janeiro in 1941 was de Pauselijke Nuntius, Aartsbisschop Benedetto A. Masella, thans tegelijk met hem tot het kardinalaat verheven, tegenwoordig.

Aartsbisschop Carlos Carmelo de Vasconcelo Motta van Sao Paolo, Brazilië.

Oud, 55 jaar. Geboren in de Staat Minas Gerais. Priester gewijd in 1918. In 1932 werd hij benoemd tot wijbisschop van Diamantina. In het jaar 1936 werd hij verheven tot de Aartsbisschoppelijke Stoel van Sao Luiz do Maranhao. Toen de tweede grootste zetel in Zuid-Amerika vacant werd door de dood van Aartsbisschop de Affonseca e Silva in een vliegtuig, werd Zijne Hoogwaardige Excellentie door de Heilige Stoel, van Sao Luiz do Maranhao naar Sao Paolo overgeplaatst. In October van het jaar 1944 werd hij op zijn huidige zetel geïnstalleerd, welke in belangrijkheid en grootte de tweede is van Zuid-Amerika. (De eerste en voornaamste zetel van Zuid Amerika is die van Rio de Janeiro).

ARGENTINIË.

Bisschop Antonio Caggiano van Rosario.

Oud 57 jaar. Geboren te Coronda in de Provincie Santa Fe. Zijn opleiding ontving hij achtereenvolgens aan het Colegio de la Inmaculada, het Seminarie van Santa Fe en het Latijns-Amerikaanse College Pio Latino te Rome, waar hij in 1912 tot priester werd gewijd. In 1935 werd hij benoemd tot bisschop van Rosario.

Aan het seminarie te Santa Fe waar hij vroeger leerling was geweest werd hij leraar in de godgeleerdheid en de exacte vakken. Tevens was hij rector van het Hospitaal van Liefdadigheid, raadsman van de Universiteit en rector van het Colegio del Huerto.

In 1929 keerde hij naar Rome terug om daar de organisatie van de Katholieke Actie te bestuderen.

Twee jaar later, werd hij door de hiërarchie verkozen tot Algemeen Kerkelijk Adviseur van de Argentijnse Sociale Actie, en de groei van deze beweging in Argentinië, Uruguay en Paraguay is voor een groot deel aan hem te danken.

Mgr. Caggiano heeft verschillende belangrijke posten in de Argentijnse hiërarchie bekleed, waaronder die van Vicaris Generaal van het Leger.

PERU.

Aartsbisschop Juan Gualberto Guevara van Lima, Primaat van Peru.

Oud 63 jaar. Geboren te Arequipa. Zijn opleiding ontving hij achtereenvolgens aan het Colegio San Vicente de Paul, het Seminarie van San Jeronimo en de Universiteit van San Agustin te Arequipa, het Latijns-Amerikaanse College Pio Latino te Rome en de Gregoriaanse Universiteit te Rome.

Na zijn priesterwijding in 1906 werd hij geplaatst te Arica, toen dat gebied onder beheer van Chili was. Toen hij in 1910 met nog vijf andere Peruaanse priesters verbannen werd uit Arica, keerde hij weer naar Arequipa terug, waar hij benoemd werd tot vicerector van het Seminarie en de Universiteit bezocht alvorens in 1920 naar Rome te vertrekken om zijn studies daar te voltooien.

In 1916 werd hij toegevoegd aan de redactie van het dagblad „El Deber" van welk blad hij in 1928 hoofdredacteur werd.

Voordat hij in 1940 tot Bisschop van Trujillo werd benoemd, diende Aartsbisschop Guevara als Apostolische Administrator van Hueras.

In 1943 werd Trujillo verheven tot een aartsbisdom en zijn ordinarius werd Aartsbisschop. Na de dood van Aartsbisschop Frafan in September 1945, werd hij overgeplaatst naar de Primaatszetel van Lima. Naast zijn werk als leeraar, schrijver en administrator, heeft Aartsbisschop Guevara veel gedaan voor de Katholieke Actie.

CHILI

Aartsbisschop José Maria Carlo Rodriguez van Santiago.

Oud 79 jaar. Geboren te Cahuil. Zijn opleiding ontving hij aan het Seminarie van Santiago, en verder in Rome aan het Collegio Pio Latino en het Gregoriana. In 1890 werd hij te Rome tot priester gewijd.

Toen hij Apostolisch Vicarius van Iquique — het mijnbouwdistrict van Chili — was begon hij met een sociale actie, gebaseerd op de leer van Leo XIII. Deze actie zette hij voort toen hij Bisschop van La Serena (1927) en Aartsbisschop van Santiago (1939) werd. Zijn tijd en zijn werkzaamheden wijdde hij aan de opleiding van geestelijken en aan de pers.

Zelf voortgekomen uit een nederige boeren-familie, is hij steeds de vriend geweest van de minder-bedeelden, en streefde hij voor sociale harmonie zonder klassenstrijd. Zijn kennis van de sociale leer der Kerk werd nog verbreed en verdiept door zijn talrijke ondervindingen te Iquique bij stakingen en andere economische crises.

Als Ordinarius van de hoofdstad heeft hij steeds vriendschappelijke betrekkingen met de regering gehandhaafd en haar sociale werkzaamheden aangemoedigd en bespoedigd, maar steeds heeft hij zich verre van politieke verwikkelingen gehouden. Vele artikelen, handelende over actuele problemen schreef hij in „Revista Catolica" en „Luz y Amor". Hij heeft veel gereisd. Dikwijls heeft hij Europa bezocht en vertegenwoordigde de Chileense hiërarchie op het Internationaal Eucharistisch Congres te Chicago. Hij was de gastheer van vele praelaten en hoogwaardigheidsbekleders uit geheel Amerika tijdens het Nationaal Eucharistisch Congres van Chili.

CUBA.

Aartsbisschop Manuel Arteago y Betancourt van Habana.

Oud 66 jaar. Geboren te Camaguey. Priester gewijd in 1904 te Caracas, Venezuela, waarheen zijn familie om politieke redenen was uitgeweken. Zijn opleiding ontving hij te Guanabacoa.

In 1911 keerde hij naar Cuba terug na het aartsdiocees van Caracas vertegenwoordigd te hebben bij het Internationaal Eucharistisch Congres te Madrid. In December 1941 werd hij benoemd tot Aartsbisschop van Habana, en in Februari 1942 werd hij als zodanig gewijd.

Kardinaal Arteaga is lid van de Derde Orde van St. Franciscus, en van de Ridders van Columbus. Hij is door Venezuela begiftigd met het ridderkruis van de Orde van den Bevrijder en door Cuba met het Kruis van de Orde van Cespedes.

In de korte tijd sinds zijn benoeming tot aartsbisschop van Habana heeft hij het Seminarie van den Goeden Herder te Arroyo Arena en een aantal kapellen en kerken gebouwd. Kardinaal Arteaga is Directeur van de Cubaanse Katholieke Actie en stelt in het bizonder belang in cathechistische, en eucharistische programmas voor het geestelijk welzijn van zijn volk.

De vorige maand was Kardinaal Arteaga gastheer van velen bij gelegenheid van de Tweede Inter-Amerikaanse Sociale Week te Habana bij welke gelegenheid de Cubaanse Kardinaal verklaarde, dat zijn verheffing tot het Kardinalaat bedoeld was om het gehele Caraïbische gebied, dat immers steeds meer als een eenheid gezien wordt te eren. Bij deze gelegenheid bleek de Kardinaal goed op de hoogte te zijn van de kerkelijke toestanden in Curaçao voor welks Apostolisch Vicarius Zijne Eminentie een groet medegaf.

AVONDKLOK IN SOERABAIA.

In Soerabaia is de avondklok ingesteld van 1930 uur, tot 5.25 uur 's morgens. Terzelfdertijd is het verboden in het openbaar slagzinnen of opschriften te plaatsen.

DE ZEE WORDT GEZUIVERD.

Alle mijnen zijn uit de Baai van Batavia verwijderd en de acht Nederlandse mijnenvegers, die dit werk verrichtten vertrokken naar Parepare op Celebes met de „Jan van Brakel" om ook daar de zee te zuiveren. De „Jacob van Heemskerk" is met medisch personeel van het Nederlands Indische leger vertrokken naar Bakaka (Aneta).

36 VRIJGESPROKEN.

De rechtbank voor oorlogsmisdadigers op Morotai heeft 36 van de 75 Japanners vrijgesproken van de hun ten laste gelegde mishandeling van Australische en Nederlandse krijgsgevangenen in het Tantoei-kamp op Ambon. Tussen 1942 en de Japanse overgave stierven ongeveer 400 Australische krijgsgevangenen tengevolge van kastijding, onvoldoende voedsel en gebrek aan geneeskundige behandeling (Aneta).

COMMUNIQUÉ VAN ZATERDAG.

Het communiqué van Zaterdag vermeldt, dat een patrouille die op het bericht dat in het Noordelijk deel van Batavia gewapende plunderaars bezig waren, hier heen werd gezonden, door terroristen welke gewapend waren met „stenguns" werd aangevallen.

De patrouille beantwoordde het vuur met „Brenguns", waarop de Indonesiërs zich terugtrokken. In het havenkwartier verrastte men Indonesiërs die bezig waren de kabel van het electrisch licht door te snijden. Niet ver van het Manggerai station werd het vuur eveneens op plunderaars geopend; vier Indonesiërs werden gearresteerd. Te Buitenzorg is het rustig.

Gedurende het weekeinde werden te Buitenzorg 50.000 patronen en 50 landmijnen benevens een klein aantal handgranaten in beslag genomen. Te Bandoeng werden leden van de Pemoeda met de artillerie beschoten. Negentien ton aan Japanse voorraden werden in de stad gebracht. Indonesiërs hebben het oude vliegveld nabij Semarang wederom bezet. De telefoondraden tussen Bringkang Domas en Soerabaia werden doorgesneden. Te Kletek, Driaredja en Hadjasan werden Indonesiërs met artillerie beschoten (Aneta).

TEGENACTIE.

Volgens een officiële Britse zegsman wist een der twee Brits Indische soldaten, die sinds enkele dagen vermist werden, naar Batavia terug te keren na half dood geslagen te zijn door de extremisten. Het lijk van den anderen soldaat werd later gevon... den.

Zaterdagmorgen vroeg begon... nen te Bandoeng de operat... welke ten doel hebben de gebo... wen van de watervoorziening ... bezetten. Vier dagen geleden he... ben de Indonesiërs de watertoe... voer in Noord-Bandoeng afge... sneden.

Deze operaties werden nood... kelijk, omdat het gebrek aan w... ter voor de Europeanen die al... in Noord-Bandoeng geconcen... treerd zijn, meer en meer ond... gelijk werd. In het Westelijk d... van Bandoeng worden door ... Indonesiërs weer versterkte p... sities opgeworpen (Aneta).

VIS-UITVOER NAAR ZWITSERLAND.

In het jaar 1946 zal Neder... Zwitserland voorzien van 10... ton vis, welke een waarde ver... genwoordigen van 3.000.0... Zwitserse francs. De betaling ... à contact plaats hebben via ... bank (Aneta).

DE „MANOERA" NAAR JAVA.

Het stoomschip „Manoera" ... naar Java vertrokken met 280 ... donesische zeelieden aan boo... die enkele maanden geleden ... weigerd hadden om aan te mo... steren op Nederlandse schepe... welke voor Nederlands Indië b... stemd zijn. De „Manoera" ... nog ongeveer 600 Indonesiërs ... Brisbane oppikken. Het schip ... bemand met marine-mens... Douane-ambtenaren die het sch... voor het vertrek doorzochten o... dekten bij de bagage automatisch... geweren en ammunitie (Aneta).

RUSTIG OP POELOE LAOET

Te Kota Baroe, hoofdstad v... Poeloe Laoet, een eiland vóór ... Zuid-Oostkust van Borneo ge... gen, welke plaats kort geleden be... door Nederlandse troepen be... werd, is het thans volkomen r... tig. Een controle op de rijstvo... raad werd ingesteld teneinde ... geregelde voedselvoorziening ... waarborgen (Aneta).

De verarming van het Nederlandse Vo...

Onmachtig om in zijn dringende behoefte te voorzie...

Men wil en moet hopen, maar men kan niet.

door

De Witt Mackenzie.

Premier Willem Schermerhorn vertelde mij: „De zaken staan niet zo slecht met Nederland in zijn strijd voor de heropbouw." Het is goed dat van hem te horen, doch na de dingen overzien te hebben geloof ik dat hij nogal optimistisch spreekt. Maar dat komt omdat hij Nederlander is — de Nederlanders zijn een dapper volk. Het is waar, vergeleken met een jaar geleden toen velen stierven van de honger en andere ontberingen, dat „de zaken staan niet zo slecht", doch geloofd mij ......Nederland lijdt nog enorm.

Schermerhorn verklaarde: „Er is geen honger meer." Dat is de wijze waarop zij de toestand hier (in Den Haag) zien na de langdurige marteling door de nazies. Indien zij werkelijk geen honger lijden, dan gaat het goed. Want hoewel door een nauwgezette ransoenring iedereen een behoorlijke hoeveelheid voedsel toegewezen krijgt, is het dieet nog sober.

Ik vroeg den Premier of de duizenden magere gezichten die men ziet niet wil zeggen, dat men ondervoed is va dagen die niet zo lang voorbij zijn. Hij knikte instemmend.

„Met de oogst van dit jaar worden de toestanden veel beter", zeide Schermerhorn. „Afgezien van de tarwe-situatie; wij zullen afhankelijk zijn van de Verenigde Staten, Canada en Zuid-Amerika voor het meeste van onze tarwe, omdat zelfs in normale tijden wij nooit meer dan 40% van de benodigde voorraad opbrachten. Wij zullen genoeg groenten hebben zodat wij wat kunnen uitvoeren naar Engeland, België en Duitsland en bij het aanbreken van de lente zullen er weer eieren en melk zijn; deze waren er bijna niet."

Ik vroeg over de kleding-toestand, omdat bijna iedereen, die men ziet de meest opgelapte dingen draagt. Dat geldt ook voor de schoenen.

De Minister-President wierp de handen omhoog: „De textieltoestand is onmogelijk! Er is niets om kleren te maken. Zelfs de kleine kinderen moeten het tijdens de wintermaanden zonder ondergoed doen. Een ander groot probleem is het vervoer. De Duitsers ontnamen ons bijna al ons ro... lend materiaal. Een deel erva... komt terug als gevolg van d... Geallieerde bezetting van Duit... land, doch het grootste deel zi... wij niet meer terug.

Onze treinen rijden zo goed ... zo kwaad als het gaat...... W... gons zonder raampjes en ove... gens in slechte toestand. W... betreft de auto's hebben de Dui... sers ons ook de meeste ontnome... Er zijn in Nederland slec... 400.000 — alle van voor de oo... log en de meeste in verschrikk... lijke staat. Wij hebben in het g... heel geen nieuwe banden. W... zijn van plan dit jaar 10.0... auto's in te voeren, doch teg... het eind van het jaar zal een ev... groot aantal afgedankt zijn, z... dat wij niet veel verder zulle... zijn. Ons grootste tekort is echt... aan machinerieën. De Duitse... namen alles weg, zelfs de mach... nerieën die wij hadden in o... twee grote herstellingsplaatse... voor de spoorwegen. Alzo zijn w... niet in staat die industrie op ga... te krijgen of de beschadigde ve... voermiddelen te herstellen alv... rens wij machines en werktuig... ingevoerd hebben.

Wij willen deze benodigdhed... van de Verenigde Staten afnem... en de enige reden waarom wij ... nog niet gekocht hebben is d... wij voorlopig geen dollars he... ben. In feite hebben wij in de Ve... enigde Staten bedragen die in d... honderden millioenen dollars b... lopen. Doch deze zijn in besla... genomen, terwijl een onderzoe... gaande is om vast te stellen d... er geen vijandelijk geld in is. M... de vrijkoming van deze crediet... zullen wij weer kunnen kope... ten minste een deel van de ma... chinerieën die wij het dringend... nodig hebben. Nederland hee... gebrek aan al deze benodigdhe... den, doch onder de dingen d... het nog heeft en koestert, is d... vrijheid van de pers."

Ik deelde den Premier med... dat ik niet alleen op een miss... van goede wil ben, doch een voo... stander van de volledige vrijh... bij de inwisseling van het nieu... tussen de landen als vereiste v... het behoud van de wereldvre... Hij betuigde op krachtige wi... zijn instemming. Hij zeide, d... men hier in Nederland volled... vrijheid heeft. De regering he... geen toezicht op de pers en la... nooit enige belemmering in ha... weg (Den Haag, (AP) 16.2).